

Nr 1 (5) Rok II

luty 2017

effatha!

Parafia pw. Św. Stanisława Kostki w Sulechowie

Wielki Post jest czasem sprzyjającym odnowieniu siebie w spotkaniu z Chrystusem żyjącym w Jego Słowie, w sakramentach i w bliźnim.

Pan – który podczas czterdziestu dni spędzonych na pustyni zwyciężył podstępny kusiciela – wskazuje nam drogę, którą trzeba pójść. Niech Duch Święty prowadzi nas do podjęcia prawdziwej pielgrzymki nawrócenia, by odkryć na nowo dar Słowa Bożego, by zostać oczyszczonymi z grzechu, który nas zaślepia i służyć Chrystusowi obecnemu w braciach potrzebujących.

Z Orędzia papieża Franciszka na Wielki Post A.D. 2017

Dostajemy od Kościoła kolejną szansę na nawrócenie i przemianę życia. Czas Wielkiego Postu, który rozpoczniemy w środę, 1 marca, sprzyja wewnętrznej przemianie. W tym czasie ważnym elementem są rekolekcje, ćwiczenia duchowe, na które serdecznie zapraszamy.

W tym roku rekolekcje wielkopostne w parafii pw. św. Stanisława Kostki poprowadzi Rektor Zielonogórsko-Gorzowskiego Seminarium Duchownego w Gościkowie-Paradyżu, ks. dr Dariusz Mazurkiewicz. Rozpoczniemy je w IV Niedzielę Wielkiego Postu (26.03.). Nauki podczas wszystkich Mszy św. oraz o godz. 17.15 Nabożeństwo Gorzkich Żali.

W poniedziałek i wtorek Msze św. z nauką o godz.: 8.00, 16.30, 17.00 (Mozów) i 18.00, a o godz. 20.00 nauka dla osób, które z różnych względów nie mogą skorzystać z rekolekcji we wcześniejszych godzinach.

W środę (29.03.) Msze św. z nauką i błogosławieństwem rekolekcyjnym o godz. 8.00, 16.30, 17.00 (Mozów), 18.00 i 20.00.

W środę zapraszamy też do skorzystania z sakramentu pojednania rano od godz. 6.30 do 8.15 i w godzinach późniejszych: od 15.30 do 16.45 i od 17.30 do godz. 20.00. Spowiedź w Mozowie w środę (29.03.) od godz. 16.30.

Serdecznie zapraszamy wszystkich nauczycieli i pedagogów na rekolekcje wielkopostne, które odbędą się w dniach 5-7 marca 2017 r. (w niedzielę Msza św. o 18.00, w poniedziałek i wtorek spotkania o 18.30).

W tych dniach również serdecznie zapraszamy studentów i młodzież pracującą na zamyślenia - rekolekcje wielkopostne (w niedzielę, poniedziałek i wtorek o godz. 20.00 w kościele).

Rekolekcje poprowadzi ks. Janusz Wilk asystent kościelny Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży w diecezji legnickiej

---

effatha! Pismo Parafii Rzymsko-Katolickiej pw. Św. Stanisława Kostki

Wydawcą pisma jest Parafia.:
ul. Odrzańska 63, 66-100 Sulechów
E-mail: effathasul@gmail.com

Druk

Refleksja pokolędowa

Kolęda się skończyła, my czekamy na kolejne Boże Narodzenie i kolędowanie w nowym już roku. Według Urzędu Skarbowego nasza parafia pw. św. Stanisława Kostki liczy sobie 7911 osób. To bardzo optymistyczna prezentacja. Nie wszyscy jednak wiedzą, że tutaj w zasadzie liczy się zameldowanie, a nie faktyczne zamieszkanie. Rzeczywistość wygląda nieco inaczej i kiedyś należałoby dokonać takiego podliczenia, które odzwierciedla stan faktyczny. Październikowe badanie praktyk religijnych (16 października 2016) pokazało, że w niedzielnej Mszy św. (w tym Mozów i sobota) uczestniczyło około 1670 osób. W okresie Adwentu rozdaliśmy około 1700 zestawów opłatkowych, a życzliwych kopert wróciło około 700. I bardzo proszę..., to nie są żadne wyrzuty. Warto jednak czasami popatrzeć na obraz parafii, w której mieszkamy i na co dzień się spotykamy. A co jest w tym wszystkim najciekawsze, to wciąż z wielkim podziwem i wdzięcznością spoglądam na ofiarność Was wszystkich. Na Was zawsze można liczyć i z ogromnym, może niepoprawnym optymizmem spoglądam w przyszłość. Sądzę, że właśnie ten optymizm jest najbardziej właściwy dla patrzenia w przyszłość oczami wiary, a nie tylko zimnych kalkulacji.

Czy nie ma zatem żadnych oczekiwań? O nie, są i to wielkie. Uśmiecham się pisząc te słowa i zastanawiam się: czy myślimy teraz o tym samym? Z ogromną radością stoję przy ołtarzu kiedy widzę, że danej niedzieli jest nieco więcej ludzi. Ale wciąż czekam, że: będzie nas jeszcze więcej, że w pierwszy piątek miesiąca ciężko będzie poradzić sobie z ilością wiernych ustawiających się przy konfesjonałach, że od rozdawania Ciała Pańskiego zaboli ręka w niedzielę, a w tygodniu przynajmniej lekko poczujemy się w tym momencie zmęczeni. Chyba każdy kapłan marzy o takim zdrowym zmęczeniu od tego, że wciąż są ludzie, którzy potrzebują tej posługi i pragną coraz bardziej przyłgnąć do Chrystusa. Żywy Różaniec, Apostolat Maryjny, Parafialny Zespół Caritas, Grupa Biblijna – a może jeszcze więcej wspólnot, w których ludzie

poznają Boga bliżej, a potem to poznanie sprawia, że idą do innych niosąc im Dobrą Nowinę? Koło Misyjne, Szkolne Koło Caritas – a może jeszcze schola dziecięca (o młodzieżowej już nie wspomnę), może więcej ministrantów i lektorów, a może Oaza? Jest tyle możliwości i tyle do zrobienia..., ale sami nie damy rady. Jeżeli nie będzie człowieka, który szuka Boga, kapłan sam nie stworzy wspólnoty.

Dlatego kończąc pierwszy miesiąc nowego 2017 roku, zapraszam Was na spotkanie z Chrystusem w każdej Eucharystii i z Bożym Miłosierdziem w każdy pierwszy piątek miesiąca, a także proszę: módlcie się za nas – kapłanów o gorliwość w tej posłudze; módlcie się za całą Wspólnotę naszej Parafii, o rozbudzenie serc; módlcie się za dzieci i młodzież by odkryły piękno przyjaźni z Jezusem i za wszystkich, którzy modlitwy potrzebują oraz pamiętajcie o tych ubogich bo oni często mają tylko nas i nasze dobre serce.

Jeszcze raz za całe dobro z całego serca dziękuję!

ks. Piotr Bortnik – proboszcz

Gorzkie Żale przybywajcie

Minęło już ponad 300 lat od momentu, gdy zaczęto śpiewać gorzkie żale. Historia powstania nabożeństwa sięga końcówki XVII i początku XVIII wieku. Wtedy to mieszczenie i magnateria zawiązywali bractwa nabożne, takie jak Bractwo św. Rocha przy kościele Świętego Krzyża w Warszawie a w Polsce rozwijała się intensywnie muzyka sakralna. Zadaniem bractw była głównie pomoc charytatywna, wspólne modlitwy, nabożeństwa i procesje. Udział w tych ostatnich był dla członków bractwa punktem honoru. Na tym tle doszło w pewnym czasie do sporów.

Historia podaje nam, że przełożony Księży Misjonarzy – ks. Michał Tarło, zakazał członkom Bractwa św. Rocha udziału w procesjach pasyjnych. I ponoć to wydarzenie było

załączki powstania nowego nabożeństwa, którego piękne słowa i melodie słyhać we wszystkich polskich kościołach w czasie Wielkiego Postu.

Członkom bractwa i ich opiekunowi – ks. Wawrzyńcowi Bennikowi, przypisuje się opracowanie nabożeństwa. Ks. Bennik w lutym 1707 roku wydał drukiem nabożeństwo pod tytułem „Snopek Myrry z Ogroda Gethsemańskiego albo żalosne Gorzkie Męki Syna Bożego (...) rozpamiętywanie”. Nazwa wzięła się od mirry, czyli daru, jaki złożono Bożemu Dzieciątku – jako zapowiedź męki i śmierci zbawczej Chrystusa.

Pierwsze nabożeństwo zostało uroczyście odprawione w pierwszą niedzielę Wielkiego Postu – 13 marca 1707 roku w kościele pw. Świętego Krzyża w Warszawie.

Szybko nabożeństwo zyskało popularność w całej Polsce, a także otrzymało aprobatę Stolicy Apostolskiej. Księża Misjonarze św. Wincentego a Paulo przyczynili się do popularyzacji gorzkich żali, dzięki ich intensywnej pracy formacyjnej na terenie Polski (prowadzili bowiem w tamtym czasie 20 z ok. 30 seminariów duchownych w Polsce). Oczywiście wyświęceni kapłani wprowadzali poznane nabożeństwo w parafiach. Natomiast migracja Polaków przyczyniła się do rozpowszechnienia nabożeństwa w świecie. Polacy przecież zabierali ze sobą to, co najcenniejsze – tradycje, zwyczaje, wiarę a wraz z nią modlitwy i nabożeństwa. Dzisiaj nabożeństwo znane i śpiewane jest tam, gdzie docierają polscy księża i Polacy.

Co do treści nabożeństwa – uwagę trzeba zwrócić na bardzo plastyczne opisy przeżyć torturowanego Jezusa podczas biczowania, upokorzeń i ukrzyżowania. Nabożeństwo śpiewa się przy wystawionym Najświętszym Sakramencie, natomiast po śpiewie ksiądz wygłasza kazanie pasyjne, odnoszące się do Męki Pana Jezusa. Zadaniem gorzkich żali jest nie tylko wprowadzenie w wydarzenia biblijne, ale także skłonienie uczestników do refleksji nad przemijaniem, sensem cierpienia w życiu, sprawach ostatecznych oraz utożsamianie się z cierpiącym za swój lud Chrystusem.

Ważna jest w rozważaniach obecność Matki Boskiej, jako pośredniczki cierpiącej wraz ze swym Synem, utożsamiającej się także z ludzkimi duszami, które pragną pojednania z Bogiem, ale są bezradne wobec swoich grzechów i potrzebują nawrócenia. Nabożeństwo to stanowi duchową łączność z Jezusem, co jest wyrazem miłości i wdzięczności za tak wielki dar, jakim była Jego śmierć i Zmartwychwstanie.

W niedzielę wielkiego postu zapraszamy na nabożeństwo gorzkich żali, które rozpoczynać będziemy o godz. 17.15.

Nadzieja płynąca z Fatimy

W tym roku przypada setna rocznica objawień Matki Bożej pastuszkom z Fatimy. Do roku dwutysięcznego znane nam były dwie tzw. tajemnice fatimskie. Natomiast treść trzeciej została ujawniona w 2000 roku. Siostra Łucja zwróciła się z prośbą do Jana Pawła II o pozwolenie na wydanie książki, która miałaby zawierać odpowiedzi na pytanie, jakie przez lata ludzie kierowali do s. Łucji – ostatniej żyjącej z trojga pastuszków. W 2001 roku drukiem ukazała się książka „Apele Orędzia Fatimskiego”, będąca niejako podręcznikiem do zrozumienia objawienia.

Znamy więc treść całego objawienia Matki Bożej, która przychodzi nam, ludziom, z pomocą. Maryja wskazuje bardzo konkretne źródło wszelkiego zła na świecie - to mamy w treści pierwszej tajemnicy. Mówi ponadto, iż Bóg ofiarowuje nam pomoc przez Jej Niepokalane Serce - to druga część sekretu. Jeśli jednak dalej będziemy trwać w grzechu, jeśli nie podejmiemy wskazanej przez Niebo drogi, doświadczymy strasznego

oczyszczenia i cierpienia - o czym mowa w ostatniej części tajemnicy. Jakże wiele znaków wskazanych przez Maryję w Fatimie (wybór papieża Piusa XI, światło na niebie zwiastujące wojnę, wybuch II wojny światowej, ateizm Rosji, zamach na papieża) stało się faktami, przez co zyskaliśmy kolejne potwierdzenie, iż Bóg przez Maryję wyciąga do nas pomocną dłoń, a my dalej trwamy jakby w jakimś zawieszeniu.

Wielu z nas zatrzymuje się tylko na fakcie samego objawienia, natomiast zapomina o treści, jakie Maryja nam dała. W roku 2010 papież Benedykt XVI, będąc w Fatimie powiedział: „Człowiek może rozpętać cykl śmierci i terroru, ale nie może go zatrzymać... W Piśmie Świętym często widać, że Bóg poszukuje sprawiedliwych, aby ocalić miasto ludzkie i to samo czyni tutaj w Fatimie, kiedy pyta: Czy chcecie ofiarować się Bogu, by znieść wszelkie cierpienia, które On zechce na was zesłać w akcie zadośćuczynienia za grzechy, przez które jest obrażany i jako błaganie o nawrócenie grzeszników?”. Zapominamy zatem, że prorocka misja Fatimy wciąż nie jest wypełniona. Fatima przepowiada nawrócenie Rosji, czas pokoju i nadejście triumfu Niepokalanego Serca Maryi. Czy te zapowiedzi stały się faktem? Nie! Zatem orędzie jeszcze się nie wypełniło.

Stanie się to jednak wówczas, gdy odpowiemy czynem na wezwanie Boga, który, tak jak czytamy w Piśmie Świętym, poszukuje sprawiedliwych. Tak również w Fatimie Bóg pyta i wzywa do wynagrodzenia za grzechy, do modlitwy za grzeszników. O jakiej tu modlitwie jest mowa? Przecież jednoznacznie Maryja w Fatimie pouczyła, iż Bóg, aby ratować dusze biednych grzeszników, pragnie ustanowić nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi. Więcej! Aby nie było wojen, głodu, prześladowań sprawiedliwych itd., wskazane zostało, w sposób niebudzący żadnych wątpliwości, konkretne lekarstwo. „Żeby temu zapobiec, przyjdę, by żądać poświęcenia Rosji memu Niepokalanemu Sercu i ofiarowania Komunii św. w pierwsze soboty na zadośćuczynienie. Jeżeli ludzie me życzenia spełnią, Rosja nawróci się i zapanuje pokój, jeżeli nie, Rosja rozszerzy swoje błędne nauki po świecie wywołując wojny i prześladowania Kościoła. Sprawiedliwi będą

męczeni, Ojciec św. będzie bardzo cierpieć, wiele narodów zostanie zniszczonych, na koniec zatriumfuje moje Niepokalane Serce. Ojciec św. poświęci mi Rosję, która się nawróci, a dla świata nastanie okres pokoju". Czego zatem oczekuje od nas Matka Najświętsza? Maryja prosiła dzieci, aby przychodziły do Niej każdego 13. dnia przez kolejne miesiące a wtedy powie im, kim jest i czego oczekuje. Można powiedzieć, że orędzie Maryi streszcza się w krótkim zdaniu: Codziennie odmawiajcie różaniec, nawróćcie się i czyńcie pokutę. Ale wiemy dobrze, że przecież to nie wszystko. Aby wypełnić pragnienie Matki Bożej, trzeba się poświęcić Jej Niepokalanemu Sercu i wynagrodzić za grzechy. Z pomocą przychodzi nam nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca.

Maryja w roku 1925 s. Łucji daje warunki do odprawienia nabożeństwa. Przez pięć kolejnych miesięcy, w pierwsze soboty, powinniśmy przystąpić do spowiedzi św., przyjąć komunię św., odmówić jedną część różańca oraz przez 15 minut rozmyślać o obecności Maryi przy Jezusie, o czym mówią tajemnice różańcowe. Rozmyślać, co należy podkreślić, a nie odmawiać różaniec, który to jest odrębnym elementem tego nabożeństwa. A czynić to powinniśmy, wzbudzając intencję wynagradzającą Niepokalanemu Sercu Maryi.

Zapraszamy do uczestnictwa w pierwsze soboty miesiąca w tej formie nabożeństwa. Od godz. 7.15 przy wystawionym Najświętszym Sakramencie rozmyślanie, następnie różaniec i Msza św. Przed mszą okazja do spowiedzi świętej.

Pismo jest święte

W każdym domu znajdziemy na półce książkę, która ma na okładce napisane Pismo święte. Zanim powiemy o tym, że Pismo jest święte zwróćmy uwagę na inne jego nazwy. Czasem słyszymy o Biblii. W starożytnych czasach pisano na papirusie – materiale wyrabianym z łodyg roślin o tej samej nazwie. Jedno z miast portowych Palestyny – Biblos handlowało papirusem. Stąd najpierw papirus nazywano biblios a

potem tą nazwą obdarzono każdą książkę. Stąd „biblos” oznacza książkę (porównaj słowo biblioteka, czyli miejsce, gdzie są zgromadzone biblia – książki). W Liczbie mnogiej biblos to biblia. Zatem nazwa Biblia oznacza – książki. I rzeczywiście Biblia składa się z wielu ksiąg. W późniejszych czasach zaczęto używać tego określenia dla oznaczenia jednej Księgi Biblii – Pisma Świętego.

Czytamy też na okładce Pisma, że jest ono Pismem świętym Starego i Nowego Testamentu. „Testamentum” to łacińskie słowo, które oznacza „przymierze”. Mamy zatem Pismo Święte Starego i Nowego Przymierza. Bóg bowiem, jak czytamy w Piśmie Świętym zawierał wielokrotnie z człowiekiem przymierze – z ludźmi przez Adama, z Abrahamem, z Noem, z Jozue. Przymierze to umowa między Bogiem a ludźmi, w której Bóg zobowiązywał się okazywać swoją łaskę, dobroć, pomyślność, zbawienie ludziom. Ludzie jednak często byli niewierni i łamali to przymierze odchodząc od swojego Boga. A On przebaczał i zawierał kolejne przymierza. Aż w końcu zawarł Przymierze Nowe przez krew Jezusa Chrystusa, przez które chce okazywać nam swoją dobroć. O tych poprzednich przymierzach czytamy w Starym Testamencie, o Nowym Przymierzu w Nowym Testamencie.

Inaczej o Piśmie świętym usłyszymy w czasie Mszy św. kiedy po czytaniach lektor mówi : „oto słowo Boże” a po Ewangelii kapłan lub diakon:”oto słowo Pańskie”. Bo rzeczywiście to słowo pochodzi od Boga, a przy Ewangelii podkreślamy, że pochodzi ono od Boga poprzez Jezusa – Boga, który stał się dla nas człowiekiem.

Najpierw to słowo było mówione. Prorocy je usłyszeli i głosili ludziom. Podobnie było ze słowem Jezusa, które najpierw mówił do ludzi, do Apostołów, a potem oni je przekazywali dalej. Ale po śmierci proroków i po zakończeniu ziemskiej działalności Jezusa potrzeba było słowa te spisać. Zrobili to czasem sami prorocy jeszcze za swego życia a najczęściej ich uczniowie słuchający wiernie i wiernie przekazujący ich słowa. Tak też zrobili Apostołowie spisując Słowa i czyny Jezusa, by kolejne pokolenia, a więc także i my mogli je usłyszeć. Dlatego to Pismo jest święte, bo pochodzi od Boga, choć spisane jest na sposób ludzki. To

Bóg powiedział te słowa. Ale też ciągle mówi do naszego serca. Chce przez nie z nami rozmawiać, chce przez nie nas uczyć, chce przez nie pokazywać nam drogę do nieba. Czasem możemy sobie myśleć: gdybym słyszał słowo samego Boga to byłoby inaczej. W Piśmie świętym jest zapisane słowo Boga. Ceny słowa naszych Rodziców, czasem powtarzamy przysłowia, mądrości, które nam przekazali. A tu jest słowo samego Boga. Chcemy słuchając w kościele zawołania: „Oto słowo Boże” - usłyszeć: Oto słowo mojego Ojca w niebie, który mówi do mnie. Chcemy też jak najczęściej słuchać, czytać słowa Boga, które zapisał w Piśmie świętym.

ks. Andrzej Maciejewski

Wszystkich zainteresowanych poznawaniem Pisma Świętego, zapraszamy na spotkania grupy biblijnej. Uczestnicy podczas spotkań rozważają kolejny fragment ewangelii przewidziany na najbliższą niedzielę. Spotkania odbywają się w salce parafialnej we wtorki po wieczornej Mszy świętej.

Konkurs dla dzieci

Tym razem wpłynęło sześć odpowiedzi na krzyżówkę z poprzedniego numeru. Prawidłowa odpowiedź: KOLEDA. Nagrodę niespodziankę wylosował Patryk Tomczak z kl. IIIh. Zapraszamy do zakrystii.

A dziś zadanie plastyczne - rozpoczynamy czas Wielkiego Postu, więc narysujcie, drogie dzieci, jedną ze stacji drogi krzyżowej. Gotowe prace możecie przynieść do zakrystii do 19 marca.

Zapraszamy do wspólnej modlitwy

Msze święte

w niedziele: 7.30, 9.00, 9.30 (Mozów), 10.30 (suma), 12.00,
13.15 (z udziałem dzieci), 18.00, 20.00;
w dni powszednie: 8.00, 18.00

Msze święte w Środę Popielcową

8.00, 10.30, 16.30, 18.00, 20.00

Droga krzyżowa w piątki Wielkiego Postu

16.30 – dla dzieci

po Mszy św. wieczornej – dla dorosłych oraz młodzieży

Gorzkie Żale w niedziele Wielkiego Postu

17.15

Papieska intencja ewangelizacyjna na miesiąc marzec

Aby prześladowani chrześcijanie doświadczyli wsparcia całego Kościoła
przez modlitwę i w postaci pomocy materialnej.

Nabożeństwo ku czci św. Stanisława Kostki

we wtorki po Mszy św. o godz. 8.00 oraz 18.00.

Zachęcamy, aby wpisywać swoje intencje do księgi prośb i podziękowań
wyłożonej w naszej świątyni.

Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

w środy przed Mszą św. o godz. 8.00 oraz 18.00.

Do skrzyneczki na końcu kościoła można wrzucać swoje intencje.

Spowiedź święta

Okazja do spowiedzi od poniedziałku do soboty
pół godziny przed Mszą św.

Kancelaria parafialna

Kancelaria czynna jest we wtorki w godz. 19.00-20.00,
we czwartki w godz. 16.00-17.00 oraz w soboty w godz. 9.00-10.00.

Krucjata modlitewna w intencji małżeństwa i rodziny

*Przyszłość ludzkości idzie poprzez rodzinę! Jest zatem rzeczą nieodzowną i nagłą, aby każdy człowiek dobrej woli zaangażował się w sprawę ratowania i popierania wartości i potrzeb rodziny. O szczególny wysiłek w tym względzie czują się zobowiązany prosić synów i córki Kościoła. Ci, którzy przez wiarę poznają w pełni wspaniały zamysł Boży, mają jeszcze jeden powód, ażeby wziąć sobie do serca rzeczywistość rodziny w naszych czasach, tych czasach próby i łaski. Winni oni kochać rodzinę w sposób szczególny. Polecenie to jest konkretne i wymagające - pisał św. Jan Paweł II w *Familiaris consortio*.*

Jedną z form odpowiedzi na wezwanie papieża jest udzielanie pomocy potrzebującym małżeństwom poprzez krucjatę modlitw w intencji małżeństw zagrożonych rozpadem. Każdy, kto tę krucjatę podejmuje, zobowiązuje się do codziennego odmawiania modlitwy w intencji małżeństw zagrożonych roz biciem oraz dziesiątka różańca przez okres sześciu miesięcy. Można również ofiarować częstą Komunię św. w intencji zagrożonych małżeństw lub złożyć inny dobrowolny dar duchowy. Krucjatę może podjąć każdy, kto tego pragnie. Ufni we wszechmoc Boga, który jest jedynym źródłem uzdrawiającej miłości, nie szczędźmy trudu i ofiary, by właśnie w ten sposób nieść pomoc zagrożonym rozpadem małżeństwom! W naszej parafii zapraszamy na Mszę świętą w każdy trzeci wtorek miesiąca na godz. 18.00 w intencji małżeństw zagrożonych rozpadem.

Modlitwa codzienna w intencji małżeństw zagrożonych rozpadem:

Kochany Ojcze, powołując do istnienia małżeństwo, chciałeś zapewnić nam najlepszy sposób wypełniania przykazania miłości. Twój Syn Jezus Chrystus rozpoczął głoszenie zbawczego orędzia od udzielenia wsparcia małżonkom i ich przyjaciołom na weselu w Kanie. Była tam też Maryja - i to właśnie Ona pierwsza spostrzegła, że ten młody związek jest poważnie zagrożony. Proszę Cię, Dobry Ojcze, proszę Jezusa i Maryję, ratujcie wszystkie małżeństwa zagrożone rozpadem, niezależnie od przyczyn.

Proszę, aby to małżeństwo, w intencji którego się modłę, mogło być obdarowane cudem zamiany zła w dobro, oziębłości w ciepło, szorstkości w delikatność, słów przykrych w czułe, oddalenia w bliskość, smutku w radość, obojętności w pragnienie. Aby objawiła się Twoja chwała i by na nowo mogli w Ciebie uwierzyć, oni i ich dzieci. Amen".